

Melkproductie op triticalekuil hoger dan verwacht

Robert Meijer

Op droogtegevoelige gronden zonder beregening kan de teelt van triticale een aantrekkelijk alternatief zijn voor gras of snijmaïs. Gehakseld en ingekuild (Gehele Plant Silage) kan met dit gewas een relatief hoge droge-stofopbrengst worden gehaald. Nadeel van triticalekuil is dat de berekende voederwaarde relatief laag is. Uit een voederproef met melkvee op proefbedrijf Cranendonck bleek geen verschil in melkproductie tussen een graskuil/triticalekuil-rantsoen en een graskuil/snijmaïs-rantsoen. Dit betekent dat de voederwaarde van triticalekuil mogelijk wordt onderschat.

Droogtegevoelige gronden

In droge jaren blijven de opbrengsten aan gras en snijmaïs op droogtegevoelige gronden doorgaans steken op zo'n 7 á 8 ton ds/ha. De voederwaarde van deze opbrengsten is bovendien maar zeer matig. Triticale kan een aantrekkelijk alternatief zijn voor deze gronden. Triticale is een wintergraan waarvan de belangrijkste groei plaats vindt in het voorjaar, wanneer de vochtvoorziening in het algemeen geen probleem vormt. Begin juli wordt de triticale in het zacht deegrijpe stadium als gehele plant, inclusief stengel en blad, gehakseld en ingekuild. De opbrengsten variëren van 8 tot 12 ton ds/ha. Na de oogst van triticale, begin juli, is het mogelijk om een nagewas te telen, bijvoorbeeld Italiaans raigras. Afhankelijk van de vochtvoorziening kan van dit gewas nog zo'n 2 tot 4 ton ds/ha worden geoogst. Echter, de ervaringen van de

laatste twee jaren met een nagewas op droogtegevoelige gronden zijn niet zo positief. Dit is vooral het gevolg van een slechte vochtvoorziening tijdens de periode rondom het inzaaien en de opkomst van het gewas.

Voederproef melkvee

De berekende voederwaarde van triticalekuil ligt rond de 750 VEM/kg ds. Dit zou betekenen dat het alleen als voer voor pinken en droge koeien in aanmerking komt. Op proefbedrijf Cranendonck is gekeken naar de geschiktheid van dit voedergewas voor hoogproductief melkvee. In het stalseizoen 1996/97 is een voederproef uitgevoerd met nieuwmelkte koeien. Daarbij is in een rantsoen met graskuil de vergelijking gemaakt tussen snijmaïs en triticalekuil. De ruwvoerders zijn gemengd verstrekt in de verhouding 50 % graskuil met respectievelijk

Bij de oogst van Triticale is een maïshakselaar gebruikt met een kemperbek.

Tabel 1 Resultaten voederproef

	Graskuil/ maïs	Graskuil/ triticalekuil
<i>Opname</i>		
Ruwvoer (kg ds)	9,9	10,3
Krachtvoer (kg ds)	10,0	10,1
kVEM	19,3	18,3
<i>Productie</i>		
Productie		
Melk (kg)	30,8	31,6
Vet (%)	4,69	4,70
Eiwit (%)	3,40	3,32

50 % snijmaïs of 50 % triticalekuil. De snijmaïs was van goede kwaliteit met 966 VEM, 52 DVE, -28 OEB. De triticalekuil had een berekende voederwaarde van 691 VEM, 25 DVE en -3 OEB. Dit is lager dan gemiddeld mag worden

verwacht. Door het droge voorjaar van 1996 waren de aren namelijk maar matig gevuld waardoor het zetmeelgehalte bleef steken op 77 gram/kg ds terwijl dit normaal rond de 250 gram/kg ds ligt. De belangrijkste resultaten van de voederproef staan in tabel 1.

Opname en productie nauwelijks verschillend

Hoewel de koeien met triticalekuil in het rantsoen iets meer ruwvoer opnamen dan de koeien met snijmaïs in het rantsoen was de energieopname duidelijk lager door de lagere berekende voederwaarde van triticalekuil ten opzichte van snijmaïs. De melkproductie was nagenoeg gelijk voor beide rantsoenen. De koeien met triticalekuil in het rantsoen produceerden aanzienlijk meer melk dan op basis van de energieopname mocht worden verwacht. Dit zou kunnen betekenen dat de voederwaarde van triticalekuil wordt onderschat. Om hier meer inzicht te krijgen wordt het onderzoek met triticalekuil de komende jaren voortgezet.

Bijna een gelijke melkproductie bij triticalekuil en maïskuil.

